Situaţia pensionarilor publici

Se cuvine sporirea pensiilor lor

Din partea unui grup de pensionari civili, de stat, judeţ şi comună, primim o plângere — cu privire la nevoia sporirii pensiilor — pe care găsind-o îndreptăţită o supunem, în rezumat, forurilor superioare, pentru a o lua în consideraţie şi a satisface aceste doleanţe.

Pensionarii civili, când au ieşit în ziarul nostru cu data de 25 Mai, a. c., că se sporesc pensiile militarilor şi urmaşilor lor — spor ce a urmat aceluia din anul trecut — s'au bucurat, convinşi că le vor veni şi lor rândul, cu atât mai mult, cu cât pensiile mici ce le primesc azi, sunt cu totul neîndestulătoare traiului ce se scumpeşte zi de zi.

Este ştiut că cei mai mulţi funcţionari publici abia ajung, la sfârşitul carierii lor, la salariul echivalent aceluia al sublocotenentului. Dar, funcţionarii civili au făcut şi ei războiul alături de militari şi îşi îndeplinesc toate îndatoririle militare, ori de câte ori ţara face apel la ei, după cum şi azi sunt chemaţi la concentrări şi îşi vor jertfi viaţa, ca şi în trecut când patria le-o va cere.

Fără a invidia situaţia pensionarilor militari, pensionarii civili roagă respectuos guvernul ţării să aibă şi pentru ei aceiaşi solicitudine, hotărând o rectificare a pensiilor, printr'un spor binemeritat, care să ajute bătrâneţele atât de necăjite ale celor ce şi-au închinat toată viaţa în slujba statului, judeţului, comunei şi cari, slujind cinstit, am rămas să-şi trăiască puţinele zile ce mai au numai din modestele pensii ce primesc.

Se cuvine ca aceste pensii să corespundă măcar cerinţelor celor mai modeste de trai, dar să asigure o viaţă cât mai tihnită şi puţin pretenţioasă acelor ce au slujit cu vrednicie şi merită o atenţie din partea autorităţii publice.

NECAZURI ŞI BUCURII

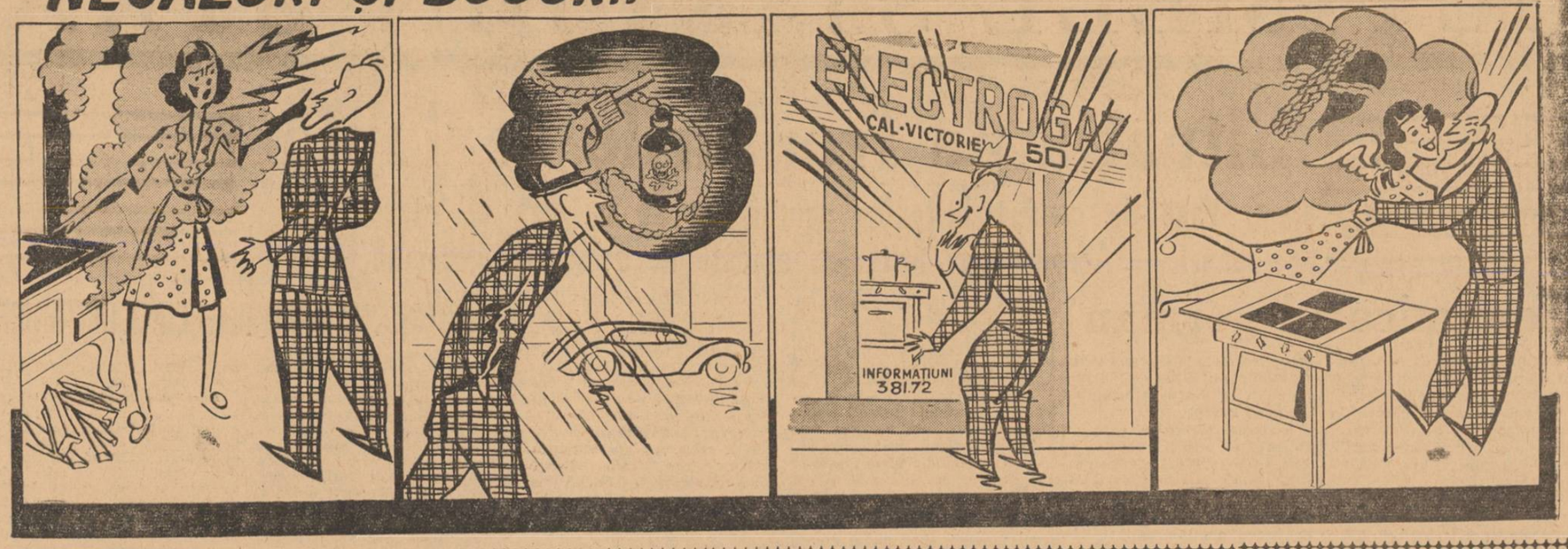

Un azil pentru suferinzii Capitalei

Solemnitatea punerii pietrei fundamentale a cantinei şi azilului societatea „Bunătatea Samariteană"

Slujba religioasa

Miercuri la orele 9 dim., s'a zidit în fosta piaţă „Floreasca", piatra fundamentală a marelui azil şi a cantinei, pe care soc. doamnelor creştine ortodoxe „Bunătatea Samariteană", le ridică pe locul cedat de primăria municipiului Bucureşti.

La solemnitate au luat parte d. Radu Budişteanu, ministrul cultelor şi artelor; d. general Victor Dombrowski, primarul general al Capitalei; P. S. arhiereul Emilian Antal, vicarul Patriarhiei; d. Iulian Peter, secretarul general al Rezidenţei Regale a ţinutului Bucegi; părintele N. Georgescu-Edineţi, secretarul general al cultelor; păr. D-tru Cristescu, referentul cultural al Sfintei Patriarhii; d-na inspectoare Tatiana Iorgulescu, delegata ministerului sănătăţii şi ocrotirilor sociale; profesorii Gimpăşeanu, Strelicowsky şi Lascar, dela Straja Ţării; păr. Gh. Gheorghiu, preşedintele asociaţiei „Fraţiorii Domnului Isus Hristos"; păr. C-tin Rădulescu preşedintele aşezământului „Lumina Maicii Domnului" din Ferentari; comitetul şi membrele soc. „Unirea mamelor", în frunte cu preşedinta d-na Lelia Stoianovici; inspector general N. Anghelescu, preot Antipa Florescu, d-na şi d. prof. dr. Ernest Grinţescu, d-na şi d. inginer Dan Capriel; d-na Cornelia Rădulescu; membrele şi susţinătorii societăţii.

Serviciul divin a fost oficiat de preoţii prof. Panait Bedreag, Gh. Alexandrescu şi C-tin Rădulescu.

D-na profesoară *Constanţa Enigărescu* vice preşedinta soc., într-o simţită cuvântare a arătat cum prin soc. „Bunătatea Samariteană" un număr de doamne creştine, îndurerate de pierderea copiilor lor, au înţeles să organizeze o asistenţă creştină pentru salvarea copiilor muritori de foame şi dela prăvălirea socială care-i aşteaptă, organizându-le cantina cu hrană gratuită, iar bătrânilor neputincioşi azilul aflat în curs de construcţie. A mulţumit călduros d-lui primar general Victor Dombrovski, pentru acordarea terenului şi tuturor sprijinitorilor morali şi materiali ai soc. din trecut şi prezent.

D. primar general *Victor Dombrovski*, în simţite cuvinte, relevând însemnătatea operii înfăptuite şi pusă întru ajutorarea populaţiei nevoiaşe a încredinţat societatea şi pe cei ce lucrează pentru săraci de sprijinul d-sale efectiv.

D. *Radu Budişteanu* ministrul cultelor şi artelor, a evidenţiat frumuseţea mângâerii creştine şi ceea ce înseamnă nevoia adevăratei mângâieri.

Aşezământul de faţă — a spus d-sa — destinat bătrânilor neputincioşi şi săraci şi copiilor flămânzi, se înteţeşte tradiţiei de adevărată spiritualitate creştină a neamului nostru, care, în trecut a sfinţit întregul pământ românesc prin biserici, mânăstiri şi locaşuri de adevărată mângâiere duhovnicească.

In frământarea vremurilor actuale, nimic nu poate fi mai elocvent şi mai înălţător decât grijea celor ce cu atâta noblete morală şi seninătate creştină continuă opera divină a Mântuitorului, ridicând aziluri pentru bătrâni şi ospătării pentru săraci.

In numele celor patru asociaţii de binefacere creştină, care activează sub auspiciile Bisericii în cele patru puncte cardinale ale Capitalei: „Floreasca", „Ferentari" „Dobroteasa" şi „Mihai Bravu", d. *Gh. Lungulescu* a mulţumit d-lui ministru Budişteanu şi d-lui general Victor Dombrovski, primarul general pentru sprijinirea temeinică a acestei opere.

După ce d-nii: ministru Radu Budişteanu, general Victor Dombrowsky, P. S. Arhiereul Emilian Antal, dr. Iulian Peter şi ceilalţi au zidit actul comemorativ, s'a dat tradiţionalul praznic săracilor.

D. Al. Zissu a donat zece mii lei, iar alte persoane diferite sume.

Un vechiu cuib de românism la Braşov

La Braşov, alături de marile centre de cultură românească îşi duce existenţa de mai bine de 100 de ani „Casina Română" care a fost dela începuturile ei un puternic factor pentru cimentarea şi desvoltarea elementului naţional şi la jubileul căreia a luat parte în anul 1935 Majestatea Sa Regele.

Această instituţie, ca atâtea altele care se află pe tot întinsul ţării româneşti, ar trebui să fie cunoscută de toţi acei ce vor să ştie pe unde stau pietrele de temelie ale României întregite

Titularul departamentului cultelor şi artelor, d. Radu Budişteanu, când a trecut prin Braşov, cu ocazia recentelor sale vizite în ţară, a ţinut să vadă de aproape acest lăcaş unde s'au plămădit atâtea gânduri româneşti.

D. inginer Ioan Ionică, preşedintele Casinei Române a urat bun venit d-lui Radu Budişteanu în Casa în care Românii au trăit clipe de durere dar şi de avânt spre idealurile ce s'au împlinit cu atâtea mari jertfe.

In răspunsul d-sale, d. ministru al cultelor şi artelor a accentuat că omul care conduce astăzi această instituţie, cu un rol atât de important în viaţa culturală şi naţională a românilor de peste munţi, este unul dintre aceia ce au fost loviţi de soartă, de atâtea ori, dar care au ştiut întotdeauna să-şi ascundă durerea, în sufletul lor şi să-şi continue cu mai multă înverşunare munca şi lupta pentru biruinţa naţională. „Prin viaţa dvs. a spus d. ministru Budişteanu, ca şi prin viaţa şi moartea celor ridicaţi din familia dvs., constituiţi în această parte a ţării o strălucită pildă de românism, pe linia istorică de jertfă şi de credinţă a acestui neam".

După recepţie, d. ministru al cultelor împreună cu colaboratorii d-sale, au vizitat sălile de lectură, biblioteca şi arhiva „Casinei", interesându-se cu deosebită atenţie de evoluţia acestui vechiu club de românism care şi-a dat contribuţia, mai mult decât s'ar crede, „pentru a întreţine permanent vie, puterea românismului în Cetatea Braşovului. Ea a fost singura asociaţie în care oamenii se puteau vedea în fiecare zi, păstrând sau legând relaţii, împărtăşindu-şi gânduri, pornind acţiuni, bucurându-se şi suferind pentru cauze ce erau ale tuturor românilor".

Pe ici eu trecut luptătorii Iacob Mureşanu, dr. Aurel Mureşanu, Valeriu Branisce. Axente Sever şi alţi mari vizionari naţionali.

In timpul revoluţiei din 1848, „Casina Română" din Braşov a avut un rol însemnat.

Şi pentru a oglindi, în adevărata ei lumină, silueta spirituală a Casinei din Braşov, reproducem aceste rânduri evocatoare scrise de cărturarul Ion Colan:

„Casina Română nu e casino şi n'a fost niciodată. Din rostul hârtiilor rămase în arhive, încercăm să scoatem dovada meritului pe care l-a avut convinşi că asociaţiunile ardelene, indiferent de ce natură au fost şi ce scop imediat au urmărit, au avut şi şi-au însuşit o credinţă ce purta pecetea naţionalismului. Suma acestor credinţe, efort îndărătnic pe căi şi mijloace diferite a însemnat, pentru Ardeal, ziua de 1 Decembrie 1918".

UZINE SUEDEZE PUSTIITE DE INCENDIU

Stockholm, 7 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

Un incendiu provocat de scânteile unei locomotive a pustiit uzinele din portul suedez Vestervik, dela marea Baltică.

Pagubele trec de un milion de coroane.

Interceptarea convorbirilor telefonice in Statele-Unite

Washington, 7 (Rador). — *Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:*

Camera reprezentanţilor a votat o lege prin care ministerul justiţiei este autorizat să intercepteze convorbirile telefonice pentru a limpezi diferite chestiuni de sabotaj, spionaj şi înaltă trădare.

Legea a fost trimisă la semnat.

Tabăra A. N. E. F. Eforie

Academia Naţională de educaţie fizică anunţă că s'a deschis tabăra de vară A.N.E.F. de la Eforie, în condiţiuni avantajoase.

Informaţiuni la A. N. E. F. Bucureşti, str. Maior Ene nr. 12, telefon 5.08.69 şi 5.08.60; amatorii se pot prezenta şi direct la tabără, în care scop vor trebui să aibă rufărie de pat şi o pătură.

Pentru inimile caritabile

In str. Prelungirea Crângaşi 33 (Grant), trăeşte în mizerie femeia Maria Bolovan, cu 6 fetiţe şi cu soţul concentrat.

Roagă inimile caritabile să o ajute.

— Constantin Stoica, din comuna suburbană Lupeasca, str. Hajdeu 6, suferind, neputând munci, dar având de întreţinut o familie compusă din 13 membri, roagă inimile bune să-i vină în ajutor.

— In str. Heliade în Vii nr. 3, trăeşte în mizerie văduva Maria Oprea, de 89 ani, suferindă şi neavând niciun sprijin de nicăeri. Roagă inimile miloase s'o ajute.

In comuna Frunzăneşti (Ilfov) locueşte în mizerie (la Leonora) Octogenara Sofia Niculescu, văduvă, cu desăvârşire săracă, bolnavă şi în imposibilitate să muncească. Roagă inimile caritabile s'o ajute.

— In str. Vrăjitoarei 5 (Făgădău) se sbuciumă în mizerie, septuagenara Ecaterina Ianculescu, văduvă, bolnavă şi singură pe lume. Roagă inimile miloase s'o ajute.

— In str. Pietrile Doamnei nr. 4 (Grand), locueşte în mizerie, Aspasia Popescu, bătrână bolnavă şi văduvă, cu o casă de trei copii, orfani de tată cari n'au de niciunele. Ea n'a plătit chiria de câteva luni, şi se află în cumplită mizerie.

Roagă inimile bune s'o ajute.

— In strada Gfădinari 14 com. suburbană Herăstrău, locueşte în mizerie, văduva Maria Constantin Pop, cu desăvârşire săracă, bolnavă şi operată şi cu o casă de 4 copii flămânzi şi goi.

Roagă inimile milostive s'o ajute.

— In str. Maior Butia Gheorghe 33, trăeşte în neagră mizerie femeia Elena Popa, bolnavă, cu doi copii, neavând nici un sprijin de nicăeri, roagă pe cei cu inimă bună să-i ajute.

„Naţionalizarea" Capitalei

Puţin urbanism

de CONST. C. BRĂESKU

fost primar general al Capitalei

După cum spuneam în articolul meu precedent, „naţionalizarea Capitalei" are un îndoit aspect: urbanistic şi demografic. Ea nu este numai o problemă de „stil" şi de faţadă, ci, mai ales, o problemă de conţinut sufletesc, autohton. Azi mai mult ca oricând, Capitala ţărei are nevoie de cât mai multe suflete de esenţă curat românească, desprinse din trunchiul vânjos al neamului, călite'n focul tuturor încercărilor şi'n frica marilor credinţe strămoşeşti. Şi asemenea suflete nu se pot „importa" de peste graniţe.

Cum am putea realiza oare acest mare postulat naţional? Mai înainte de toate va trebui ca imediat ce ne vor mai pleca din „chiriaşi", să ne strângem cu toţii în „bârlogul" nostru, să tragem bine zăvoarele la uşă şi să scrim cu slove citeţe pe ea *„Intrarea oprită pentru străini; nu intraţi, sunt câini răi în curte"*...

Pe urmă, să ne punem pe treabă. Să ne numărăm bine câţi „români" am rămas, şi câte „case insalubre" trebuesc dărâmate.. Iată cele două obiective principale ale operei de naţionalizare: *construcţiile şi populaţia.*

Toate clădirile insalubre trebuesc imediat evacuate şi dărâmate. Opera aceasta ar trebui să înceapă de preferinţă cu cartierele cele mai „contaminate": *Văcăreştii, Dudeştii, Smârdanul, Lipscanii*, etc.

Aceste cartiere au devenit un fel de „pepiniere istorice" şi permanente ale Capitalei în cari s'au prăsit insectele şi-au conviețuit în cea mai perfectă solidaritate naţională cu populaţia deacolo..

Trebue să constatăm, cu regret, că serviciile de higienă şi salubritate ca şi cele de arhitectură şi construcţiuni ale Capitalei au fost deficiente ca să nu zicem inexistente, faţă cu aceste „focare" de infecţie şi boli.

Dacă aceste servicii ar fi funcţionat normal, riguros şi „corect", câte maghernițe insalubre şi câte crori stilistice, cari continuă să sfideze şi-acum higiena şi estetica Bucureştilor n'ar fi dispărut până acum.

Am fi avut azi, desigur, o altă Capitală!

*

Până la reorganizarea acestor servicii, aşa de esenţiale bunului mers al mecanismului urbanistic, opera de naţionalizare a Capitalei trebue să înceapă imediat şi concomitent pe ambele versante ale problemei: pe cel arhitectonic şi pe cel demografic. Trebuesc stârpite imediat cuiburile de infecţii ale Capitalei! Nu sunt cuiburi de rândunele şi de privighetori, ci cuiburi de cucuvaie şi de bufniţe cu nas de pradă, cari şi-au difuzat destul, sub streaşina bordeielor noastre necăjite, bocetul lor sinistru.

Dacă pentru această operaţie urgentă, legea „salubrităţii publice" este neîndestulătoare, să se apeleze la legea „utilităţii publice" şi, la nevoie, să se întocmească o lege specială *a „utilităţii naţionale"*, sub scutul căreia să fie puse interesele superioare ale naţiunii.

In continuarea şi realizarea acestei mari opere de „autohtonizare" a Capitalei, propunem ca pe ruinele *„Cartaginei"* dela Văcăreşti, etc., să se înalţe ca un strigăt de biruinţă şi de eliberare, ca o simbolică îndrumare spre culmile viitorului, *un cartier al muncitorimii româneşti.*

Un cartier frumos şi încăpător, scăldat în soare şi lumină, cu străzi largi şi drepte; cu apă, canal şi electricitate; cu hale şi grădini; cu băi, săli de lectură şi bibliotecă; în fine, o cetate modernă a muncitorimii, construită în stil românesc cu prispe şi ceardacuri, cu brâuri şi scoarţe, între zidurile căreia să fâlfâie *drapelul ţării.*

Ce minunate perspective s'ar deschide apoi pieţei Sf. Gheorghe prelungită până'n „piaţa florilor", prin refacerea *„Lipscanilor"*, a cărei înfăţişare constitue o adevărată ruşine a Capitalei.

Centrul Bucureştilor nu trebue, deasemeni, uitat. Sunt atâtea şandramale insalubre şi inestetice cari se menţin chiar pe calea Victoriei.

Citez, de pildă hotelul „Capşa", fostul club liberal, în faţa Cercului militar, iar peste întretăierea cu bulevardul Elisabeta, faimoasa clădire Cantacuzino şi cele învecinate, în dosul cărora stă pitit şi umilit acel sfânt lăcaş de rugăciune, declarat monument istoric, care se cheamă *„Biserica Domnească"*, în jurul căreia roiesc samsarii şi cafenelele...

Mă opresc momentan aci şi nu înaintez mai departe pe calea Victoriei, căci dau peste clădirea Teatrului Naţional, care-şi aşteaptă cu resemnare o „naţionalizare" întârziată, sprijinită'n spate de nişte ruine, iar în coastă de marele siloz al Telefoanelor, crescut strâmb în mijlocul străzei, ca un om rătăcit şi bolnav de şale.

...Voi continua altă dată plimbarea mea pe calea Victoriei şi prin alte cartiere. Mai sunt multe de spus şi mai ales, multe de făcut, dacă voim ca opera de naţionalizarea Capitalei să nu rămână o vorbă goală...

Ea trebue, dimpotrivă,. să constituie o realitate vie şi pildă îndrăzneaţă, care să spintece valul tuturor şoveăielor.

De ce sunt scumpe zarzavaturile la Arad?

Arad, 5 August

In fiecare vară, scumpetea zarzavaturilor de pe piaţa Aradului, la un alt aspect şi constitue o nouă problemă, atât pentru consumatori, cât şi pentru autorităţile cărora le revine sarcina de a veghea asupra intereselor populaţiei. Până anul trecut, zarzavaturile erau scumpite de comercianţii angrosişti cari le transportau în diferite regiuni ale ţării. Singure cumpărăturile făcute de aceştia au fost — şi sunt — suficiente să majoreze preţurile peste puterea de cumpărare a consumatorilor băştinaşi. Cu toate acestea, piaţa Aradului a atras încă o categorie de oameni dornici de câştig, oameni ce nu se sperie de preţurile mari ale pieţii noastre. Acestia sunt ceferiştii şi soţiile acestora, posesori de bilete gratuite de călătorie pe C. F. R. Ei au năvălit asupra pieţii Aradului şi sub pretextul cumpărării pentru necesităţi proprii au golit şi golesc zilnic piaţa de zarzavaturi şi fructe. Având avantajul gratuităţii transportului — coşurile le transportă în vagoanele de persoane pe sub bănci cu complicitatea colegială a conducătorilor de serviciu — ceferiştii şi soţiile lor plătesc orice preţuri li ce cer urcând astfel costul vieţii bietului cetăţean arădean. Zarzavaturile şi fructele cumpărate le transportă apoi la Braşov, Alba Iulia, Valea Jiului, Cluj şi chiar Bucureşti, unde le revând cu preţurile pieţelor de acolo realizând câştiguri frumoase. „Tura" aceasta, o repetă de 2—3 ori pe săptămână, astfel că piaţa Aradului este în permanenţă vizitată de ei.

Lucrurile acestea au fost constatate de d. primprocuror Petre Ionescu, care în două zile la rând a făcut razii pe piaţa Aradului, ducând la parchet un număr de aproape 70 ceferişti şi soţii de ceferişti, cărora le-a confiscat carnetele de liberă circulaţie, dresându-le şi cuvenitele acte pentru contravenţie la legea speculei.

Cu ocazia acestor razii, primul procuror al tribunalului a mai constatat că unii dintre ceferişti şi soţiile lor se folosesc în drumurile lor şi de permise de călătorie uzate odată.

Şi constatările acestea au fost cuprinse într'un proces-verbal, la care au fost anexate permisele şi carnetele confiscate, apoi, împreună au fost înaintate Directiunii generale CFR.

Cele făcute până aci sunt numai un început. Vigilenţa trebue continuată, deoarece prin măsurile la care a recurs d. prim-procuror P. Ionescu, au fost scoase din circulaţie şi de pe piaţa Aradului, numai două „loturi" de ceferişti. Vor urma desigur alţii, cari încă n'au fost puşi în curent cu situaţia sau cari vor crede că sunt mai norocoşi.

Măsurile de control ale pieţei Aradului trebue înăsprite, pentru că aceşti „comercianţi clandestini" lovesc nu numai în interesele consumatorilor, ci şi în cele ale comercianţilor onesti, cari plătesc impozite grele pentru profesiunea ce-o exercită.

Se reconstrueşte vechia biserică dela Ialomicioara

Vechea bisericuţă din Peştera Ialomicioara distrusă de incendiul dela 4 Ianuarie 1940

Sinaia, 6 August.

Drumeţii cari în această vară trece şi plioasă îşi vor îndrepta paşii pe potecile minunate şi pline de poezie ale Bucegilor, vor rămâne desigur uluiţi în faţa apocaliptice grote ce se deschide haotic spre pântecul muntelui — Peştera Ialomicioara — ţinta excursiei, în această regiune, a oricărui drumeţ, fie el mai mult sau mai puţin încercat.

Lipseşte aici tocmai ce atrăgea mai mult sufletul spre reculegere şi apropiere de Dumnezeu; lipseşte toaca străveche, care se îngâna cu Ialomicioara din vale şi se răsfrângea de pereţii stâncoşi, până departe spre Doamnele; lipsesc glasurile de schimnici şi mireazma duhovnicească.

Bisericuţa care străjuia altădată atât de simbolic intrarea spre măruntaiele muntelui, bisericuţa în care paşii multora dintre noi au trecut cu sfială peste pragul tocit de vreme şi de generaţii de asceţi, a fost ireosită într'o clipă, de un cumplit pârjol, într'o noapte de pomină.

Nu a mai rămas din bisericuţa de altădată decât pristolul din Sfântul altar, ca un semn al dumnezeirii, iar pentru noi cei păcătoşi, stâncile înegrite de fum şi crăpate de căldură, cari vor sta mărturie peste veacuri.

In jurul ruinelor, feţe livide de schimnici, cari nu-şi pot reveni din groaza vedeniei de iad, din noaptea geroasă de iarnă, privesc fără glas, se închină şi pleacă tăcuţi, ca nişte umbre, spre celalt schit.

Nu va fi însă de lungă durată întristarea care a cuprins sufletele cuviosilor părinţi, cum deopotrivă şi a celor ce iubeau şi cercetau această sihăstrie.

S'au găsit oameni de inimă şi de actiune, cari să ia asupra lor greaua sarcină a restaurărei sfântului locaş ars. Aceştia sunt cei din comitetul vechei asociaţii sportive locale „Peleş", în frunte cu d. avocat Cezar Popescu, primarul oraşului nostru.

S'au străduit oamenii, şi au putut face o adevărată minune pentru vremurile aprige pe cari le trăim.

Astfel, la 29 Iunie, hramul sfântului locaş, fiind de faţă d-na avocat Cesar Popescu, d-na M. Hălmu d-nii Gică Buliga, Const. Gătej, Gh. Munteanu, U. P. Battoya, etc., — membrii ai comitetului de restaurare, — s'a pus piatra fundamentală a noului locaş de închinăciune care se ridică pe aceeaş temelie, cu aceleaşi dimensiuni şi aceeaş înfăţişare ca vechea biserică distrusă de foc.

Suntem bucuroşi să anunţăm că lucrările progresează repede, astfel că zilele trecute pereţii erau ridicaţi până la acoperiş. Se crede că până în toamnă biserica va fi gata.

Este de remarcat usurinţa cu care s'au realizat primele fonduri, prin daniile creştineşti ale bunilor români sau ale instituţiunilor, danii în bani şi în materiale de construcţie, sau danii în natură.

Catapeteasma se construeşte pe cheltuiala d-lui avocat Cezar Popescu; acoperişul de d. Gh. N. Buligă, vice-presedintele asociaţiei; tâmplăria de d. Const. I. Gătej; tencuelile de d. Petre Pascu; crucea din vârful turlei de d. Ion Bellu; pardoseala din plăci de mozaic de d. U. P. Battoya; sfânta masă, de d-ra Valerica Gătej; candelabrul din fier forjat de d. M. Emache; geamurile d. Iosif Leu, etc.

Până la terminarea ei însă, noua biserică va mai avea nevoie de obolul creştinesc, care credem că va veni tot cu atâta insuflețire şi dragoste, pentru Casa Domnului.

INCREDEREA IN PUTEREA NOASTRA ŞI CONŞTIINŢA BARBATEASCA A DATORIEI DE IMPLINIT SUNT ARME UNEORI MAI EFICACE CA OBUZUL.

Aventurile profesorului „Nimbus"

de DAIX

COPYRIGHT: KING FEATURES SINDICATE and „UNIVERSUL"

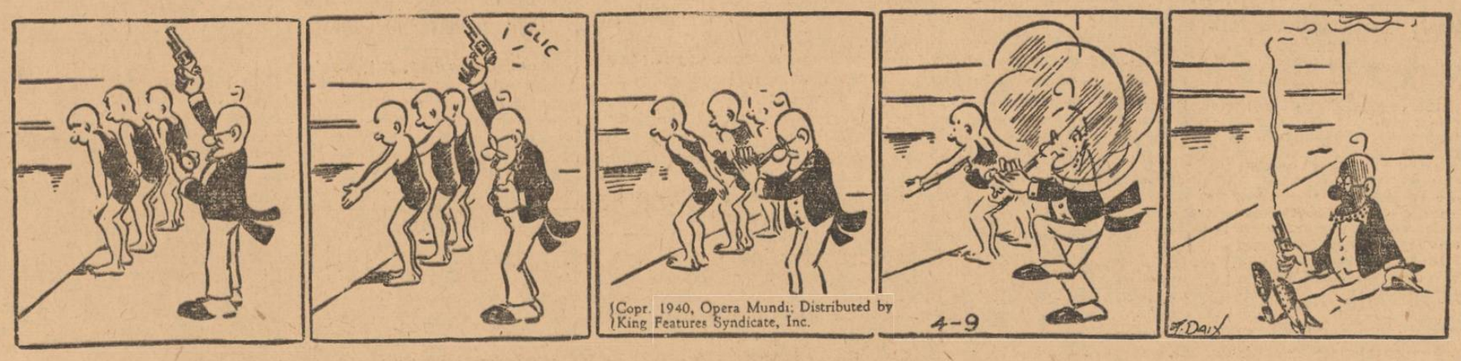

Maestrului umorului românesc
Doctorul URECHIĂ
„VESELIA" de JOI 8 c.
consacră un întreg număr
Prietenia cu CARAGIALE (scrisori inedite) fotografii, caricaturi. Pagini de antologie din opera umoristului
ARTICOLE de: Mihail Mora, Cocoş, C. Cosco, Virgiliu Slăveseu etc.
UN NUMAR cu DESAVARŞIRE EXCEPŢIONAL